

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N° 4.

Udgivet 2den Februar.

1904.

Lov

30 Jan.

om Udvidelse af Kjøbstaden Bardøs Havnedistrikt.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te December forrige Aar saalydende:

Fra 1ste Juli 1904 skal Kjøbstaden Bardøs Havnedistrikt begrænses saaledes:

Mod Ost og Nord af en Linje fra Hasselnes til Kvalvithaugen paa Rensøens Bæstpynt, derfra til Nordpynten af Skagodden; mod Vest af en ret Linje fra Skagodden til østligste Pynt af Tyvholmen og videre til Støtten paa Svartnes; mod Syd af en Linje, som gaar fra Støtten paa Svartnes S. 75° D., til den træffer en Linje fra Baarbergets Østpynt i ret Syd. De anførte Kompasstreger er retvisende.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 30te Januar 1904.

Dscar.

(L. S.)

Sigurd Tbsen.

Behmann.

30 Jan.

Kongelig Resolution

af 30te Januar.

1. Approbation i Genhold til § 4 i Lov om Sundhedskommis-
sioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kom-
munistyret for Kjøbstaden Bodø under 31te Juli 1903
fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med
Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.
2. De gjældende ved Kongelige Resolutioner af 7de September
1865, 13de Marts 1880, 11te Juli 1891, Kronprinsregen-
tens Resolution af 2den Mai 1896 samt Kongelig Resolution
af 10de Februar 1900 approberede Sundhedsforskrifter for
Kjøbstaden Bodø ophæves fra den Dag, da ovenomhandlede
Sundhedsforskrifter træder i Kraft.
De nye Forskrifter er saalydende:

Kapitel 1.

Om den offentlige Renlighed.

§ 1. Giere af Bygninger eller Grunde, der støder til Gader
eller offentlig Plads, paahviler saadan Gadesæining, som i de til
enhver Tid gjældende Politivedtægter for Bodø maatte være bestemt.

§ 2. Portrum, Gaardsplads og tilstødende Dele af ubebyg-
get Tomt skal holdes tilbørlig rene og fri for Stank.

Sundhedskommisjonen kan paabyde fornøden Afgrøftning eller
Drænering, hvor saa maatte findes paakrævet.

§ 3. Feiestarn, Afte, Kjøkkenaffald, Skyllevand og anden
Urenslighed fra Huseene maa ikke udkastes paa Gader, Veie, offent-
lige Pladse eller i Bjæren. Hellerikke maa ildelugtende Stofte
spildes eller henlægges paa disse Steder.

Enhvert Hus skal være forsynet med en eller flere tætte Kæ-
ser eller Tønder med Laag, hvori alt ikke flydende Affald anbringes.
Antal og Størrelse af disse Beholdere bestemmes af Sundhedskom-
misjonen. De hensesættes i Gaardsrummet, og Huseieren skal sørge
for Tømning i betimelig Tid. Sundhedskommisjonen kan i Til-
fælde paabyde Tømning og Desinfektion af Beholderne, naar den
finder det paakrævet.

Disse Bestemmelser skal ikke være til Hinder for, at en Hus-
eier til Hensættelse af saadant Affald benytter en Binge, som af
Sundhedskommisjonen findes forjværlig.

Kapitel 2.

Kloaker.

§ 4. Bystyret bestemmer, hvor der skal anlægges offentlige
Afløbsrender (Kloak) for Grund- og Dervand samt Skyle- og
Spildevand.

§ 5. Enhver Eier af ubebygget Grund pligter at besørge 30 Jan. Grund- og Overband-tilbørlig bortledet, naar dette kan ske i en Afstand af høist 20 Meter fra Grundens nærmeste Punkt ved Udbledning i offentlig Kloak eller andet Afløb, som Sundhedskommissionen finder tilfredsstillende.

Hvis nogen ubebygget Grund med større Afstand fra offentlig Kloak eller andet tilfredsstillende Afløb end 20 Meter ved sumpig Befæffenhed eller stillestaaende Vand fremkalder Fare for den offentlige Sundhed, kan Sundhedskommissionen med Bystyrets Samtykke foranstalte Grunden dræneret eller opfyldt, dog uden Udgift for Eieren.

§ 6. Forinden en Tomt bebygges, skal Sundhedskommissionen efterse, at den er tilbørlig dræneret. Fra ethvert Baaningshus skal mindst en Ledning føres i Byens Kloak eller med Sundhedskommissionens Tilladelse direkte i Søen. Fra dette Paabud kan Bystyret efter forudgaaende Udtalelse fra Sundhedskommissionen efter Ansøgning dispensere.

Til Røvsalvs- eller Afløbsrønder for Kloak anvendes kun Jern- eller glaserede Lørrør. Saavel offentlige som private Kloaker og Afløbsrønder med Rummer skal holdes tilbørlig rene og fri for Stank samt være forsynet med tilbørlige Rister og Vandlaas for at forebygge Udbredelse af Kloakgas. Rensning skal foregaa hver Vaar og Høst i Mai og September Maaned eller oftere, om Sundhedskommissionen finder det paatrævet.

Befindes nogen Byggetomt forøvrigt af sanitære Hensyn uhenfigtmæssig, kan Sundhedskommissionen forbyde Bebyggelse, indtil Tomten dertil behørigt er gjort stikket.

Kapitel 3.

Priveter og Gjødselfinger.

§ 7. Ethvert Baaningshus eller enhver Eiendom, hvor Mennesker opholder sig stadig, skal være forsynet med Privet med mindst et særskilt Afslutte for hvert 15 Individder, som har Tilhold i Huset.

§ 8. 2 Aar efter disse Forskrifters Approbation skal Bestemmelsen i § 7 gøres anvendelig ogsaa paa ældre Baaningshuse. Hvor Sundhedskommissionen finder det paatrævet, kan den paabyde vedkommende Huseier strax at træffe Forsoining til at bringe et ældre Privet i den tilbørlige Stand, naar den finder Forholdene saa mislige, at dets videre Benyttelse kan medføre Ulempe i saniter Henseende.

§ 9. Tømning af Ekstrement- og Gjødselfeholdere skal foregaa i betimelig Tid, før de bliver ganske fulde, og Indholdet bortføres som i de til enhver Tid gjældende Politivedtægter paabudt. Sundhedskommissionen kan paabyde Desinfektion og hyppigere Tømning af Ekstrementbeholdere, naar særegne Forhold gjør det fornødent.

30. Jan. § 10. Ved Bygninger eller Fabriker, hvor en større Mængde Mennesker bor eller har jevnligt Tilhold, kan Sundhedskommissionen paabyde Eieren Anbringelse af hensigtsmæssige Urinsteder, naar der er let og bekvem Aldomst til Bortledning i Kloaken eller Søen. Urinstederne skal til enhver Tid holdes rene og saavidt muligt fri for Stank.

§ 11. Udsalg af Gjødse, Ben, Klude og deslige maa kun finde Sted der, hvor det tilstedes af Sundhedskommissionen.

Kapitel 4.

Om Kreaturhold.

§ 12. Hvor trange Gaardsrum, tæt Bebyggelse eller andre Forhold gjør Kreaturhold betænkeligt i sanitær Henseende, kan Sundhedskommissionen forbyde saadant. Ligesaa naar Misligheder ikke bliver rettet trods gjentaget Paabud.

Kapitel 5.

Om Drikkevand.

§ 13. Vandledninger og Beholdere skal holdes rene og renses paa saadan Maade og saa ofte, som det maatte befindes fornødent. Det tilkommer Stadsingeniøren at paase, at Tappekraner er anbragt saaledes, at intet urent Tillob kan komme ind i Vandledningen.

Kapitel 6.

Om Fabriker og Næringsbrug.

§ 14. Enhver Bedrift, hvorved Luften i høiere Grad forurennes eller Stank udbredes, skal være underkastet Sundhedskommissionens Tilsyn og nærmere Bestemmelser.

§ 15. Eiere af Fabriker, Værksteder og andre Næringsbrug har at iagttage de Regler, som Sundhedskommissionen maatte foreskrive til Betryggelse af Arbejdernes og Nærboendes Helbred. Affald af Bedriften, som kan formodes at ville foranledige Stank eller andre Misligheder i sanitær Henseende, maa snarest muligt føres væk. Ligesaa skal Affald fra Fiskebedriften, deri indbefattet Torsehoveder, Rygge og deslige, snarest muligt og senest inden 48 Timer være bortført fra Byen.

§ 16. Død Fisk, Fiskeaffald og deslige maa ikke udfastes ved Byens Brygger eller i Fjæren.

§ 17. I Værkstedlokaler og Arbeidsrum skal der paa bedste Maade sørges for frisk Luft og godt Lys. Gulvet skal, om muligt, feies hver Aften efter endt Dagsverk, og hvis Haandværkets Art tillader det, vaskes mindst 1 Gang ugentlig. Værksteder maa ikke benyttes til Soverum.

§ 18. Sundhedskommissionen har Ret til at paabyde Des-

infektion af Arbejdsrum, hvor saa maatte findes paatrævet. I det 30 Jan.
heletaget maa intet Næringsbrug drives med større Fare for Arbej-
dernes Helbred, end der nødvendig flyder af Bedriftens eget Væsen.

Kapitel 7.

Om Renlighed i Arbejdsrum og Udsalg for Madvarer.

§ 19. I Bagerier, Slagterier og idetheletaget Rum, hvor Madvarer tilberedes til Salg, skal der stadig iagttages Orden og Renlighed, være god Anledning til Luftveksel og godt Lys. Ligesaa skal der forefindes Spyttebakter samt Sæbe og Haandklæder med bekvem Anledning for Personalet til Badskning af Hænder. Gulv og Vægge skal være tætte og bestaa af glatte Flader, som med Lethed kan rengjøres.

§ 20. Hovedrengjøring af saadanne Rum skal foregaa mindst 1 Gang hvert Halvaar, og Rengjøring af Gulv mindst 1 Gang ugentlig. Sundhedskommissionen bestemmer, hvorvidt de benyttede Rum er tilfredsstillende indrettede.

§ 21. Tobaksrøgning er forbudt under Tilberedning og Salg af Brød og Madvarer.

§ 22. Udsalgssteder for Kjød og Fisk skal have fast, tæt Gulv, oliemalede Vægge og malet eller gibset Tag samt være godt ventileret. Disken skal være beklædt med Marmor eller Zink.

§ 23. Udsalg for Mælk og Fløde samt de Kjørler og Rum, hvor de hensesættes eller opbevares for Salg, skal ligesom de øvrige i dette Kapitel omhandlede Lokaler, være undergivet Sundhedskommissionens Kontrol og nærmere Bestemmelse.

Mælk og Fløde samt andre Madvarer tilberedte til Salg maa ikke opbevares sammen med andre Varer, som kan give dem Usmag eller bedærve dem. Soveplads maa ikke tilstødes i Opbevaringsrum eller Udsalgsrum for Madvarer.

§ 24. Dersom de i § 22 og 23 indeholdte Bestemmelser ikke bliver overholdte eller Lokalet ellers af sanitære Grunde anses usikket til Udsalg af Mælk eller andre Næringsmidler, kan Sundhedskommissionen, efter forgjæves at have givet Vedkommende Advarsel, forbyde saadant Udsalg paa Stedet.

§ 25. Sundhedskommissionen kan midlertidig forbyde Udsalg af Næringsmidler paa Steder, hvor der er udbrudt smitsom Sygdom, som ved saadant Salg kan befrygtes at ville udbrede sig, ligesom og Indførsel til og Udsalg inden Byen af Mælk fra udenbys Steder, hvor saadanne Sygdomme forekommer blandt Menneſter eller Dyr.

Kapitel 8.

Om Salg af skadelige eller bedærvede Næringsmidler.

§ 26. Sundhedskommissionen skal til Forebyggelse af skadelige Næringsmidlers Salg jevnlig anstille eller lade anstille Under-

30 Jan. søgelse af de paa Torve, i Udsalgstæder og Beværningsstæder faldne Næringsmidler samt af de paagjældende Handlendes eller Næringsdrivendes Oplagsstæder og Arbejdsrum og er til dette Dækket berettiget til at fordrø udløst de nødvendige Prover. Forefindes stadelige Næringsmidler skal de efter Beslutning af Sundhedskommissionen tilintetgjøres eller paa anden Maade gjøres uskadelig paa Vedkommendes Bekostning.

§ 27. Sundhedskommissionen skal paa samme Maade som i § 26 bestemt kontrollere og kan efter Omstændighederne forbyde Salg af andre Gjenstande, hvis Benyttelse kan blive farlig for Helbredden derved, at de indeholder giftige Bestanddele, f. Ex. Tæpper, Vegetar, Beklædningsgjenstande, Gummitaater, Sufferter og deslige.

Kapitel 9.

Om Leiehus, Arbejderboliger o. l.

§ 28. Naar noget Beboelsesrum ved Mangel paa Lys eller Luft, ved Fugtighed, Urensighed eller Overbefolkning findes at være stadeligt for Sundheden, kan Sundhedskommissionen paabyde de fornødne Forandringer, og indtil disse er foretagne, efter Omstændighederne forbyde Beboelse eller Benyttelse af Rummet. Det samme gjælder, forsaavidt angaar Benyttelse af Rum bestemte til stadigt eller jevnligt Samlingssted for et større Antal Mennesker som Ophbyggelseslokaler, Auktionslokaler og Danseluse o. s. v. Ligesaa for Hoteller, Beværningsstæder, Spisekvarterer og Bønderlogier.

Kapitel 10.

Anmeldelse af smitsomme Sygdomme o. l.

§ 29. Inden den 5te i Maanedens skal enhver i Byen praktiserende Læge indsende til Sundhedskommissionen Opgave over de af ham i den forløbne Maaned iagttagne Tilfælde af epidemisk eller smitsom Sygdom.

Ved Beslutning af Sundhedskommissionen kan det derhos paalægges de praktiserende Læger at indsende daglige Opgaver over de af dem iagttagne Tilfælde af enkelte Sygdomme, hvis Udbredelse det maa antages at være af særegen Vigtighed at kontrollere.

§ 30. Ethvert alvorligere Sygdomstilfælde, der er frembragt ved eller giver Mistanke om at være frembragt ved Nidelsen af giftige, bedærvende eller forfalskede Næringsmidler eller ved Benyttelse af Gjenstande, som indeholder giftige eller farlige Bestanddele, eller som hentyder paa en begyndende Epidem, skal af den tilfaldte Læge uophødelig anmeldes for Sundhedskommissionen med Angivelse af den formodede Sygdomsarsag tilligemed andre fornødne Oplysninger. Det samme gjælder om sanitære Misligheder,

der antages at kunne staa i Forbindelse med eller at kunne give 30 Dage Anledning til Sygdommen.

§ 31. Ved følgende smitsomme Sygdomme:

- a. Kolera, Bornekopper, exanthematisk Tyfus, Blodgang, Difteri og Skarlagensfeber.
- b. Tyfoidfeber, smitsom Dienbetændelse, Skurv, Skab og herpes tonsurans.
- c. Mæslinger og Righoste

bliver ligeoverfor Skolerne følgende at iagttage:

1. Børn, der lider af nogen af de nævnte Sygdomme, tilstædes ikke Afgang til Skolen.
2. Det samme gjælder for friste Børn, naar nogen af de under a nævnte Sygdomme er optraadt i den Husstand, hvortil de hører. Skoleforbudet kan af Sundhedskommissionen udstrækkes til samtlige i et Hus værende skolepligtige Børn.
3. Børn, hvem det efter ovenstaaende har været forbudt at søge Skole, maa ikke tilstædes Afgang til den, før der for de under a nævnte Sygdomme fremvises Attest fra Læge for, at Sygdommen er ophørt, eller den Syge er indlagt paa Sygehus eller paa anden tilfredsstillende Maade isoleret, samt for, at et Tidsrum svarende til Sygdommens Incubation efter den Tid er forløbet. Ligeledes maa fremvises Attest for, at fornøden Desinfektion af Hjem og Klæder er foretaget. Denne Attest skal være forsynet med Forevisningspaategning af Sundhedskommissionens Formand. Børn, der har lidt af de under b nævnte Sygdomme, maa, før de tilstædes Afgang til Skolen, fremvise Attest fra Læge for at være helbrede. Børn, der har lidt af de under c nævnte Sygdomme, maa ikke søge Skole, saalænge der er Afstalling eller udtalte hyppige Righosteanfald.
4. Ovenstaaende Bestemmelser om Skoleforbud gjælder ogsaa Lærere og Pedel, i hvis Hjem smitsom Sygdom er optraadt. Vor Lærer eller Pedel paa Skolen, og den Syge ikke kan isoleres paa betryggende Maade, kan Skolen fordres lukket efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse, ialfald saalænge indtil den Syge er fjernet og fornøden Desinfektion er foretaget. Det samme gjælder, hvis der i Skolehuset bor andre Familier, hvori forekommer smitsom Sygdom. Skolen er pligtig at hjemsende ethvert Barn, om hvilket der er Grund til at antage, at det lider af smitsom Sygdom.

§ 32. Ved Sygdomstilfælde, der indtræffer blandt Reisende i Hoteller, Vogthuse, Vandelogier eller lignende, skal vedkommende Vært staffe sig Underretning om, hvorvidt Sygdommen er af smitsom eller farlig Art, og i saa Tilfælde derom uopholdelig underrette Sundhedskommissionen.

§ 33. For ethvert Fartoi, som kommer paa Havnen med nogen Syg ombord, skal strax ved dets Ankomst Anmeldelse afgives

30. Jan. til Havnefogden om Sygdommen saavidt muligt med Angivelse af dens Art.

Alf Havnefogden afgives strax derefter Anmeldelse til Sundhedskommissionen, saafremt Sygdommen antages at være af epidemisk eller smitsom Art, og Læge ikke strax tilkaldes. Forøvrigt er Fartøier, der henligger i Byens Havn, saabelsom deres Besætninger med Hensyn til Sundhedsforhold underkastet Sundhedskommissionens Bestemmelser.

§ 34. Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøier og Vaade beliggende i dens Havn indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelse kan foregaa, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepresten og af denne tilstilles Sundhedskommissionens Ordfører.

Hvis den Afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Riget at sune og Anmeldelse at udfærdige af den dertil antagne Læge.

§ 35. Sundhedskommissionen skal være berettiget til at beordre Dig bragt til Byens Vighus, naar dets Henliggen i Hjemmet paa Grund af Dødsårsagen, Lokalets Betsaffenhed eller andre sanitære Hensyn findes utilraadelig.

§ 36. Undlader nogen at udføre de Foranstaltninger, som paahviler ham efter nærværende Forskrifter eller efter Sundhedskommissionens lovmæssig fattede Beslutninger, kan Sundhedskommissionen paa den Skyldiges Bekostning lade disse Foranstaltninger udføre og træffe Forjoining til at raade Bod paa de ved Forsømmelsen forvoldte Ulemper.

§ 37. Fra Bestemmelserne i disse Forskrifter kan Sundhedskommissionen under særegne Forhold tilstede Afvigelser.

§ 38. Overtrædelse af disse Forskrifter bevirkes af Sundhedskommissionen paatakt og straffet i Henhold til de gjældende Bestemmelser.

30 Jan.

Kongelig Resolution

af 30te Januar.

De af Romsdals Amtsthing ved Beslutning af 23de April 1903,
af Nordre Trondhjems Amtsthing ved Beslutning af 18de Juni 1903 samt
af Smaalenenes Amtsthing ved Beslutning af 24de April 1903

godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorbogne paa offentlige Veie inden de respektive Amter stadfæstes i Hen-

hold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die 30 Jan. Afdeling, iffr. Lov af 6te Juli 1892 som gjældende indtil videre.

De stadfæstede Vedtægter er saalydende:

Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa de offentlige Veie inden Romsdals Amt.

1. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med Motorvogne paa offentlige Veie i Romsdals Amt er forbudt, saalænge ikke Tilladelse dertil er erhvervet. Saadan Tilladelse meddeles af Amtmanden — som Regel kun efter derom af vedkommende Eier indgivet skriftligt Andragende.

Tilladelsen kan af Amtmanden naarjomhelst tilbagefaldes.

Tilhængervogn tillades som Regel ikke.

§ 2. Et i Genhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Oplysning om:

1. Motorsystemet (Damp, Elektricitet, Benzin o. s. v.) samt fra hvilket Fabrik Vognen er leveret.

2. Vognens største Længde og Bredde samt Vægt (iffr. § 9).

For Vogne, der veier mere end 2500 kg., derhos Opgave over Maximalbelastning pr. Arel.

3. I hvilket Viemed Motorvognen agtes benyttet (eget Brug, Passagerbefordring, Godsbeffordring o. s. v.).

4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig Motorvognndrift for Befordring af Passagerer eller Gods, opgives de Veistrækninger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte Rute med Opgave over, hvilke Maaneder af Aaret Driften tænkes holdt gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de Veie, som Amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden Tilladelse gives, skal Vognen være prøvet og godkjendt paa saadan Maade, som Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller Befuldmægtiget kan ogsaa senere naarjomhelst forlange Vognen besigtiget.

De med Besigtigelse og fornøden Kontrol forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilføiede for til enhver Tid paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis Vognen skifter Eier, maa ny Tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt Politiets Bevilling i Genhold til Lov om Skysvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Hensigt at søge Erhverv ved Reisendes Befordring, gjælder dette ogsaa for Motorvogne.

30 Jan. 2. Specielle Bestemmelser vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Vognens Maskineri skal med Lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Betjening eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare. Maskindelene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan forårsage Ildbrand eller Explosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstømmende Damp, Røg eller lignende.

§ 9. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 Meter.
2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 Meter.
3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører Veien, være mindst 8 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 500—2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000—4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver isaafald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan føres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 12. Enhver Motorvogn skal være forsynet med:

1. 2 af hinanden uafhængig virkende Bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan Styrke, at Vognen kan standses med en Bremse paa 2 Vognlængder, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft.
2. Klokke eller Lur, hvormed lydeligt Signal kan gives.
3. 2 Lygter — en paa hver Side foran — der viser stærkt, hvidt Lys forover og til Siden, samt 1 Lygt bag, der viser rødt Lys bagover.
4. En Indretning, der kan forhindre, at Ubedkommende kan igangsætte Vognen i Førerens Fravær.
5. Nummerskilt sættet bagtil paa Vognen med Angivelse af Vognens Registreringsnummer og Hjemsted. Tal og Bogstaver paa Skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan Amtmanden forlange, at Vognen skal være forsynet med Kontrolapparat til Bestemmelse af Kjørehastigheden, samt Stoppegaffel for Vogne, der ulastede veier mere end 700 kg.

Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af Vognføreren fra Styrepladsen.

§ 13. Ingen maa kjøre en Motorvogn, medmindre han har 30 Jan. erholdt Amtmandens Tilladelse til at kjøre vedkommende Vogn.

For at kunne erholde saadan Tilladelse maa Vedkommende have Førercertifikat, udstedt af norsk Politimyndighed.

Certifikatet, der forsynes med Førerens Fotografi, skal stadig medbringes under Farten for paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer til enhver Tid at kunne forevises samme.

§ 14. Førend saadant Certifikat udstedes, skal Ansøgeren paa den Maade, som vedkommende Politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld Forstaaelse af Vognens Maskineri, og at han har tilstrækkelig Øvelse til hurtig og sikkert at manøvrere Vognen.

§ 15. Personer under 21 Aar kan ikke erholde Førercertifikat. For at kunne erholde Tilladelse til at kjøre Motorvogne, bestemt for offentlig Passagertrafik, udkræves, at Vedkommende er 25 Aar.

§ 16. Certifikatet kan af Politiet naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal saaledes være konstrueret, at Førerer ikke hindres i sin Udsigt over Veien. Under Farten skal Kjørerer iagttage den største Forsigtighed og er i det Hele underkastet de for Kjørende gjældende Love og Bestemmelser.

Naar Kjørende, Ridende eller Husdyr af nogen Art mødes eller skal passeres, skal Førerer i Tide signalisere. Viser Dyrene Tegn til Skræk, eller hvis de Modende derom gjør Tegn, varslers ved Raab eller lignende, skal Farten sagtnes og eventuelt Vognen — ligesom efter Omstændighederne ogsaa Maskinen — helt standses, indtil de Veisfærende er kommet i betryggende Afstand.

§ 18. Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver og liden Trafik, skal den største tilladte Kjørehastighed være:

- a) for Vogne, der lastede veier indtil 1250 kg., 30 km. i Timen,
- b) for Vogne, der lastede veier fra 1250—2500 kg., 20 km. i Timen,
- c) for Vogne, der lastede veier fra 2500—4000 kg., 15 km. i Timen.

Paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover sterke Stigninger samt ved Nedkjørsel til og Kjørsel over Broer skal iagttages den største Forsigtighed, og Hastigheden reduceres.

I Mørke og Taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med Kloffen eller Luren. Desuden skal da alle Lygter være tændt.

§ 19. Politiets og Veivæsenets Funktionærer skal naarsomhelst have Udgang til at kontrollere Kjørehastigheden.

§ 20. Under Kjørselen maa Førerer ikke overlade Styringen til nogen anden, der ikke har Førercertifikat, og heller ikke forlade Vognen under Stansning, medmindre han har taget alle fornødne

30 Jan. Forspøininger til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Igangsaettelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade den paa Vognen virkende Motor arbejde, naar Førerer forlader Vognen.

§ 21. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og Godsstrafik, skal de som Regel gaa i fast Rute med bestemt Afgangs- og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

Ruten skal bekendtgjøres ved Indrykning i de stedlige Aviser og ved Opflag paa hensigtsmæssige Steder i Distrikterne.

De hermed forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 22. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom strax afgives til nærmeste Lensmand (Politifunktionær), og maa der snarest mulig sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved Brug af Motorvogne, paahviler Motorvognens Eier, hvadenten Vognen bruges af ham selv eller af en anden Person.

For Overtrædelse af nærværende Bestemmelser angaaende Kjørselen paahviler Ansvarer tillige Førerer, naar Motorvognen styres af anden Person end Eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende Regler straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ingen anden strengere Lovbestemmelse kan bringes i Anvendelse.

Betægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden Nordre Trondhjems Amt.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med Motorvogne paa offentlige Veie i Nordre Trondhjems Amt er forbudt, saalænge ikke Tilladelse dertil er erhvervet. Saadan Tilladelse meddeles af Amtmanden — som Regel kun efter derom af vedkommende Eier indgivet skriftligt Andragende.

Tilladelsen kan af Amtmanden naarjomhelst tilbagekaldes.

Tilhængervogn tillades som Regel ikke.

§ 2. Et i Henhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Oplysning om:

1. Motorsystemet (Damp, Elektricitet, Benzin o. s. v.) samt fra hvilken Fabrik Vognen er leveret.
2. Vognens største Længde og Bredde (sfr. § 9). For Vogne, der veier mere end 2500 kg., derhos Opgave over Maximalbelastning pr. Axel.
3. I hvilket Diemed Motorvognen agtes benyttet (eget Brug, Passagerbefordring, Godsbefordring o. s. v.).
4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig Motorvognndrift for Befordring af Passagerer eller Gods, opgives de Veistrekninger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte Rute med Op-

gave over, hvilke Maaneder af Aaret Driften tænkes holdt 30 Sant. gaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de Veie, som Amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden Tilladelse gives, skal Vognen være prøvet og godkendt paa saadan Maade, som Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller Befuldmægtiget kan ogsaa senere naarsomhelst forlange Vognen besigtiget.

De med Besigtigelse og fornøden Kontrol forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilstede for til enhver Tid paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis Vognen skifter Eier, maa ny Tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt Politiets Bevilling i Genhold til Lov om Stedsvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Hensigt at søge Erhverv ved Rejsendes Befordring, gjælder dette ogsaa for Motorvogne.

II. Specielle Bestemmelser vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Vognens Maskineri skal med Lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa en saadan Maade, at Passagerer, Væjning eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare. Maskin- delene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan forårsage Ildbrand eller Eksplosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstrømmende Damp, Røg eller lignende.

§ 9. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overstige:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 m.

2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 m.

3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører Veien, være mindst 8 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 500—2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver isaaafald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan køres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

30. Jan.

§ 12. Enhver Motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængige Bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan Styrke, at Vognen kan standses med en Bremse paa 2 Vognlængder, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft.
2. Klokke eller Sur, hvormed lydeligt Signal kan gives.
3. 2 Lygter — en paa hver Side foran — der viser sterkt, hvidt Lys forover og til Siden, samt 1 Lygt bag, der viser rødt Lys bagover.
4. En Indretning, der kan forhindre, at Uvedkommende kan igangsætte Vognen i Førerens Fravær.
5. Nummerstik paa Bagsiden af Vognen med Angivelse af Registreringsnr. og Hjemsted. Tal og Bogstaver paa Skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm høje.
6. Endvidere kan Amtmanden forlange, at Vognen skal være forsynet med Kontrolapparat til Bestemmelse af Kjørehastigheden, samt Stoppegaffel for Vogne, der ulastede veier mere end 700 kg. Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af Vognføreren fra Styrepladsen.

§ 13. Ingen maa kjøre en Motorvogn, medmindre han har erholdt Amtmandens Tilladelse til at kjøre vedkommende Vogn.

For at kunne erholde saadan Tilladelse maa Vedkommende have Førecertifikat, udstedt af norsk Politimyndighed.

Certifikatet, der forsynes med Førerens Fotografi, skal stadig medbringes under Farten for paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer til enhver Tid at kunne forevises samme.

§ 14. Førend saadant Certifikat udstedes, skal Ansøgeren paa den Maade, som vedkommende Politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld Forstaaelse af Vognens Maskineri, og at han har tilstrækkelig Øvelse til hurtig og sikkert at manøvrere Vognen.

§ 15. Personer under 21 Aar kan ikke erholde Førecertifikat. For at kunne erholde Tilladelse til at kjøre Motorvogne, bestemt for offentlig Passagertrafik, udtræves, at Vedkommende er 25 Aar.

§ 16. Certifikatet kan af Politiet naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal saaledes være konstrueret, at Førerer ikke hindres i sin Udsigt over Veien. Under Farten skal Kjørerer iagttage den største Forsigtighed og er i det Hele underkastet de for Kjørende gjældende Love og Bestemmelser.

Naar Kjørende, Ridende eller Husdyr af nogen Art mødes eller skal passeres, skal Førerer itide signalisere. Viser Dyrene Tegn til Skræk, eller hvis de Mødende derom gjør Tegn, varslers ved Raab eller lignende, skal Farten sagtnes og eventuelt Vognen — ligesom efter Omstændighederne ogsaa Maskinen — helt standses, indtil de Velfarende er kommet i betryggende Afstand.

§ 18. Paa slade Veistrækninger, der har rummelige Kurver 30 Jan. og liden Trafik, skal den største tilladte Kjørehastighed være:

- a) for Vogne, der lastede veier indtil 1250 kg., 30 km. i Timen.
- b) for Vogne, der lastede veier fra 1250—2500 kg., 20 km. i Timen.
- c) for Vogne, der lastede veier fra 2500—4000 kg., 15 km. i Timen.

Paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover sterke Stigninger samt ved Redkjørsel til og Kjørsel over Broer skal iagttages den største Forsigtighed, og Hastigheden reduceres.

I Mørke og Taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med Kloffen eller Luren. Desuden skal da alle Dygter være tændt.

§ 19. Politiets og Veivæsenets Funktionærer skal naarsomhelst have Udgang til at kontrollere Kjørehastigheden.

§ 20. Under Kjørselen maa Føreren ikke overlade Styringen til nogen anden, der ikke har Førercertifikat, og heller ikke forlade Vognen under Stansning, medmindre han har taget alle Forholdsregler til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Igangsaettelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade Vognens virkende Motor arbejde, naar Føreren forlader Vognen.

§ 21. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og Godstrafik, skal de som Regel gaa i fast Rute med bestemt Udgangs- og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

Ruten skal bekendtgjøres ved Indrykning i de stedlige Aviser og ved Opslag paa hensigtsmæssige Steder i Distrikterne.

De hermed forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 22. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom strax afgives til nærmeste Lensmand (Politifunktionær), og maa der snarest muligt sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved Brug af Motorvogne, paahviler Motorvognens Eier, hvadenten Vognen bruges af ham selv eller af en anden Person.

For Overtrædelse af nærværende Bestemmelser angaaende Kjørselen paahviler Ansvaret tillige Føreren, naar Motorvognen styres af en anden Person end Eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende Regler straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ingen anden strengere Lovbestemmelse kan bringes i Anvendelse.

30 Jan. Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden Smaalenenes Amt.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med Motorvogne paa offentlige Veie i Smaalenenes Amt er forbudt, saalænge ikke Tilladelse dertil er erhvervet. Saadan Tilladelse meddeles af Amtmanden — som Regel kun efter derom af vedkommende Eier indgivet skriftligt Andragende.

Tilladelsen kan af Amtmanden naar som helst tilbagekaldes. Tilhængervogn tillades som Regel ikke.

§ 2. Et i Henhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Oplysning om:

1. Motorsystemet (Damp, Electricitet, Benzin o. s. v.) samt fra hvilken Fabrik Vognen er leveret.
2. Vognens største Længde og Bredde samt Vægt (ffr. § 9).

For Vogne, der veier mere end 2500 kg., derhos Opgave over Maximalbelastning pr. Axl.

3. I hvilket Viemed Motorvognen agtes benyttet (eget Brug, Passagerbefordring, Godsbeffordring o. s. v.).

4. Forjaavidt der agtes etableret regelmæssig Motorvognndrift for Befordring af Passagerer eller Gods, opgives de Beistrækninger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte Rute med Opgave over, hvilke Maanedre af Aaret Driften tænkes holdt gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjaelder kun for de Veie, som Amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden Tilladelse gives, skal Vognen være prøvet og godkjendt paa saadan Maade, som Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller Besuldmægtiget kan ogsaa senere naar som helst forlange Vognen besigtiget.

De med Besigtigelsen og fornøden Kontrol forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilstede for til enhver Tid paa Forlangende at kunne forevises.

§ 6. Hvis Vognen skifter Eier, maa ny Tilladelse indhentes.

§ 7. Forjaavidt Politiets Bevilling i Henhold til Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Hensigt at søge Erhverv ved Reisendes Befordring, gjaelder dette ogsaa for Motorvogne.

II. Specielle Bestemmelser vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Vognens Maskineri skal med Lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Betjening

eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare. Maskindelenes 30 Jan. maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan forårsage Ildbrand eller Eksplosion. Apparatene maa desuden funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstømmende Damp, Røg eller lignende.

§ 9. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 m.
3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører Veien, være mindst 8 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 500—2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000—4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver ifaafald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan køres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 12. Enhver Motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende Bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan Styrke, at Vognen kan stanses med en Bremse paa 2 Vognlængder, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft.
2. Klokke, hvormed lydeligt Signal kan gives.
3. 2 Lygter — en paa hver Side foran — der viser sterkt, hvidt Lys forover og til Siden, samt 1 Lygt bag, der viser rødt Lys bagover.
4. En Indretning, der kan forhindre, at Uvedkommende kan igangsætte Vognen i Førerens Gravær.
5. Nummerskilt fæstet bagtil paa Vognen med Angivelse af Vognens Registreringsnummer og Hjemsted. Tal og Bogstaver paa Skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan Amtmanden forlange, at Vognen skal være forsynet med Kontrolapparat til Bestemmelse af Kjørehastigheden, samt Stoppegaffel for Vogne, der ulastede veier mere end 700 kg.

Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af Vognføreren fra Styrepladsen.

§ 13. Ingen maa køre en Motorvogn, medmindre han har erholdt Amtmandens Tilladelse til at køre vedkommende Vogn.

For at kunne erholde saadan Tilladelse maa Vedkommende have Førcertifikat, udstedt af norsk Politimyndighed.

30 Jan.

Certifikatet, der forshværes med Føreren's Fotografi, skal stadig medbringes under Farten for paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer til enhver Tid at kunne forevises samme.

§ 14. Føreren saadant Certifikat udstædes, skal Ansøgeren paa den Maade som vedkommende Politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld Forstaaelse af Vognens Maskineri, og at han har tilstrækkelig Øvelse til hurtig og sikkert at manøvrere Vognen.

§ 15. Personer under 21 Aar kan ikke erholde Førercertifikat. For at kunne erholde Tilladelse til at kjøre Motorvogne, bestemt for offentlig Passagertrafik, udkræves, at Vedkommende er 25 Aar.

§ 16. Certifikatet kan af Politiet naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal være konstrueret saaledes, at Føreren ikke hindres i sin Udsigt over Veien. Under Farten skal Føreren iagttage den største Forsigtighed og er i det Hele underkastet de for Kjørende gjældende Love og Bestemmelser.

Naar Kjørende, Ridende eller Husdyr af nogen Art mødes eller skal passeres, skal Føreren itide signalisere. Viser Dyrene Tegn til Skrak, eller hvis de Mødende derom gjør Tegn, varsler ved Raab eller lignende, skal Farten sættes og eventuelt Vognen — ligesom efter Omstændighederne ogsaa Maskinen — helt standses, indtil de Værfarende er kommet i betryggende Afstand.

§ 18. Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver og liden Trafik, skal den største tilladte Kjørehastighed være:

- a) for Vogne, der lastede veier indtil 2000 kg., 15 Kilometer pr. Time.
- b) for Vogne, der lastede veier fra 2000 til 4000 kg., 12 Kilometer pr. Time.

Paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover sterke Stigninger samt ved Redkjørsel til og Kjørsel over Broer skal iagttages den største Forsigtighed, og Hastigheden reduceres.

I Mørke og Taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaleres med Kloffen. Desuden skal da alle Lygter være tændt.

§ 19. Politiets og Veivæsenets Funktionærer skal naarsomhelst have Afgang til at kontrollere Kjørehastigheden.

§ 20. Under Kjørselen maa Føreren ikke overlade Styringen til nogen anden, der ikke har Førercertifikat, og heller ikke forlade Vognen under Stansning, medmindre han har taget alle fornødne Forholdsregler til Forebyggelse af Eksplosion, ubetimelig Svangsættelse og lignende.

Det er ligeledes forbudt at lade den paa Vognen virkende Motor arbejde, naar Føreren forlader Vognen.

§ 21. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og

Godsstrafik, skal de som Regel gaa i fast Rute med bestemt Afgangstid 30 Jan. og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

Ruten skal bekendtgjøres ved Indrykning i de stedlige Aviser og ved Opslag paa hensigtsmæssige Steder i Distrikterne.

De hermed forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 22. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom strax afgives til nærmeste Lensmand (Politifunktionær), og maa der snarest muligt sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved Brug af Motorvogne, paahviler Motorvognens Eier, hvadenten Vognen bruges af ham selv eller af en anden Person.

For Overtrædelse af nærværende Bestemmelser angaaende Kjørselen paahviler Ansvarer tillige Føreren, naar Motorvognen styres af en anden Person end Eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende Regler straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ingen anden strengere Lovbestemmelse kan bringes i Anvendelse.

Kongelig Resolution

30 Jan.

af 30te Januar.

J Henhold til § 88, sidste Passus i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes, at den almindelige Bygningslovgivning skal være gjældende for Stokmarknes i Hadsel Herred, Nordlands Amt, indenfor de af Hadsel Herredsstyre i Møde den 7de December 1903 angivne Grændser.

Udgiver: E. H. Bæymann.